

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 163.

Tredie Session.

79de Møde.

Torsdagen den 12te Februar.

(Forts.)

Ordføreren (fortsat): Deri kan jeg nu rigtignok ikke være enig med den ærede Lands- thingsmand, idet jeg troer, at en Jernbane i Forening med de Forbindelsesmidler, som der- fra kunne udgaae fra Korsør, vil kunne til- endebringe Transporten i langt kortere Tid end Transportfibe allene for sig ville være istand til. Nu har jeg vel idag hørt anføre derimod af den ærede 2den Landstingsmand for 1ste Kreds (Treschow), at det under de sidste Krigsbegivenheder skulde have ligget i Krigsbestyrelsens Plan at lade Tropperne marschere gennem Sjælland, fordi derved op- naaedes adskillige Fordele; jeg tør vel ikke mod- sige ham heri, hvorvidt det er rigtigt eller ikke, da det ligger udenfor min Sagkundskab, men jeg kan ikke nægte, at, naar det er blevet anført, at dette er skeet, for at Soldaterne paa Veien kunde blive bekjendte med hverandre, frygter jeg rigtignok for, at det kunde blive et altfor kostbart Bekjendtskab at lade dem stifte, naar Fjenden stod paa Landets Grændser, og man maatte da vistnok hellere see at faae Tropperne lidt hurtigere afsted end paa den Maade give dem Leilighed til at stifte Bekjendt- skab. Den ærede 2den Landstingsmand for 1ste Kreds (Treschow) har ogsaa meent, med Hensyn til Arbejdsforholdene, som vilde ind- træde, naar Arbejdet paa denne Jernbane paa- begyndes, at det maaskee kunde have en staa- lig Indflydelse paa Arbejdsforholdene. Jeg kan ikke Andet end troe, at det vil udøve en gavnlig Indflydelse paa disse Forhold. Ef- terat Krigen er tilende, er der vistnok en heel Deel Menneffer, som ikke strax have kunnet finde Anvendelse ved Bestjæftigelse paa Landet,

og desuden troer jeg, at de Arbejdere, som i Regelen bestjæftiges ved Agerbruget, neppe ville forlade dette, for at søge Arbejde ved det langt sværere Jernbanearbejde. Jeg troer derfor, at dette Arbejde vil medvirke til at befrie Com- munerne for Beføstninger, de ellers synes ud- satte for, til saadanne Menneffers Underholdning. Der er endnu en Bemærkning, som den ærede 4de Landstingsmand for 10de Kreds (Lüttichau) igaar fremførte, som jeg troer ikke at burde lade gaae uomtalt hen. I Anledning af hvad jeg anførte om, at, ligesom vi have haft Evne og Kræfter til at forsvare vor Ret, saaledes troede jeg ogsaa, at vi nu burde vise, at vi have Evne og Kræfter, til at understøtte dette Foretagende, yttrede han nemlig, at, hvad der var skeet i den første Henseende, det antog han for en stor Deel at være skeet derved, at vi havde gjort Laan. Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand fejler noget; thi selv om vi have gjort Laan, saa have vi dog derfor påtaget os Forpligtelser, som skulle opfyldes; men at vi ikke have be- staaet Kampen alene ved at gjøre Laan, det har han sikkert ligesaa vel erfaret, som alle vi andre. — Jeg troer ogsaa, at saadanne Be- mærkninger som dem, der bleve udtalte af den ærede Rigsdagsmand fra Falster (Stampe), hvori han tyder hen paa vort Lands ringe finansielle Evne, ere lidet ønskelige, saameget mere, naar de, som det forekommer mig, ikke forholde sig ganske rigtige. Den ærede Lands- thingsmand fra Falster fremførte iøvrigt ad- skillige andre Bemærkninger, som jeg dog for Diebliffet ikke skal opholde mig videre ved; men jeg troer dog, at den Tankeslutning, den tilbagegaaende Tankerække, som han derved har anstillet, neppe turde staae sin Prøve. Her er ikke Tale om nogen Overdaadigheds- artikel, men her er Tale om Midler, hvorved